

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **B. U.**, nar. X, Mongolsko, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Odbor azylové a migrační politiky, pošt. schr. 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2013, čj. OAM-323/ZA-ZA04-HA08-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 7. 11. 2013, čj. OAM-323/ZA-ZA04-HA08-2013, kterým bylo rozhodnuto tak, že žalobcova opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná dle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „azylový zákon“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) citovaného zákona zastavuje.

Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím z důvodu, že se žalovaný nijak nezabýval jím nově tvrzenou a azylově nepochybně relevantní skutečností, kterou je jeho homosexualita. Důvodem, pro který dosud žalobce svou sexuální orientaci tajil, byla domněnka, že již skutečnosti, jež předestřel v dřívějších žádostech o udělení mezinárodní ochrany, budou k jejímu udělení postačovat. Zároveň se žalobce obával o poškození svého dobrého jména a podotýká, že v zemi původu, s jejímiž obyvateli se stále stýká, je skrývání homosexuální orientace naprosto nezbytné a tudíž ji nesdělil až do okamžiku, kdy mu reálně hrozí vyhoštění do Mongolska. Jedná se tedy o novou skutečnost, která je požadována

k podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu a zároveň žalobce uvedl, že nebylo jeho vinou, že nedošlo k jejímu přezkoumání již v dřívějším řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Žalobce podotýká, že ač žalovaný neměl povinnost vést s ním nový pohovor, zákon mu tuto možnost ani nezakazuje. Žalobce namítá, že se žalovaný měl zabývat jeho sexuální orientací a potenciálním pronásledováním, jež mu v Mongolsku hrozí a předkládá na podporu tohoto tvrzení několik materiálů, respektive odkazy na ně.

Žalovaný dle žalobce pochybil, když nesprávně posoudil, že žalobcova homosexualita není novou informací z hlediska žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ale nezhodnotil ani, zda není v případě žalobce možno udělit ochranu doplňkovou. Žalobce v tomto směru odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 3 Azs 6/2011 - 96 ze dne 6. 3. 2012, který dle jeho názoru potvrzuje jeho hypotézu, že nezhodnocení možného udělení doplňkové ochrany zakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěrem žalobce připomíná vysoký stupeň integrace na území České republiky, kde žije od roku 1984, vystudoval zde, byl zaměstnán jako soudní překladatel a hovoří tudíž plynule česky a v neposlední řadě zde má rodinu.

Žalovaný popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a nesouhlasí s názorem, že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné.

Žalovaný uvádí, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 9. 10. 2010 (správně mělo být uvedeno 2013), ve které zopakoval shodné důvody jejího podání jako v žádosti ze dne 30. 5. 2013 a uvedl jeden důvod nový, a sice že je gay. Žalovaný má za to, že postup, kdy řízení o uvedené pozdější žádosti zastavil z důvodu její nepřipustnosti je zcela v souladu s ustanoveními § 10a písm. e) a § 25 písm. i) azylového zákona. Žalobce v opakovaném řízení neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany již v předešlém řízení. Žalovaný považuje opakované podávání žádostí ze strany žalobce za účelové s cílem vyhnout se správnímu vyhoštění a legalizovat si na území ČR pobyt. V této souvislosti připomíná, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany po několika letech na území České republiky a teprve v okamžiku, kdy mu bylo uloženo správní vyhoštění. Odkazuje také na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která v tomto směru hovoří o nutnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany co možná nejdříve po příjezdu do České republiky, jinak se cizinec vystavuje riziku, že jeho žádost bude vyhodnocena jako účelová.

Závěrem žalovaný konstatuje, že žaloba směřuje proti rozhodnutí procesní povahy, v němž neposuzoval věcné důvody uvedené žadatelem z hlediska možného naplnění některé z forem mezinárodní ochrany.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, kterým je vázán a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

Z obsahu správního spisu žalovaného soud zjistil, že žalobce přicestoval do České republiky poprvé v roce 1984 za účelem studia a po jeho dokončení podnikal na Slovensku. V roce 1995 získal na území České republiky povolení k dlouhodobému pobytu a v roce 2004 povolení k pobytu trvalému, které je již v současné době neplatné. Na území byl také v roce 2008 odsouzen za padělání dokladů a nelegální překročení státní hranice, přičemž mu byl uložen trest pěti let vězení, propadnutí majetku a vyhoštění.

Žalobce dne 30. 5. 2013 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako hlavní důvod proč se nechce vrátit do své vlasti původu, tj. do Mongolska, uvedl, že je tam proti němu vedeno trestní řízení a on nechce být trestán za tutéž věc dvakrát, když již byl odsouzen

na území České republiky. Mimo to dodal, že se bojí v Mongolsku výhrůžek, aniž blíže specifikoval jejich původce. O žalobcově žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 6. 2013, čj. OAM-167/ZA-ZA13-ZA04-2013 tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou v souladu s § 16 odst. 1 písm. d) azylového zákona. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce správní žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem ze dne 28. 1. 2014 čj. 1Az 13/2013 – 40 zamítl. Žalobce nebyl následně úspěšný ani v řízení o kasační stížnosti, jež proti uvedenému rozsudku podal.

Dne 9. 10. 2013 podal žalobce novou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ve které jako nový důvod žádosti předložil svou homosexuální orientaci. O uvedené žádosti rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

V projednávaném případě byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou dle § 10a písm. e) azylového zákona a řízení o ní bylo zastaveno.

Podle § 10a písm. e) azylového zákona *„žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.“* Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005 čj. 4Azs 151/2005-86: *„Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“* Nejvyšší správní soud dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. neudělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta.

Aby žalovaný mohl zjištěný skutkový stav kvalifikovat na základě již několikrát zmiňovaného a pro tuto věc klíčového ustanovení § 10a písm. e) azylového zákona, muselo by dojít k tomu, že žalobce buď nové skutečnosti neuvedl, nebo uvedl pouze skutečnosti takové, které nebyly v předchozím řízení zkoumány, aniž na tom on nesl jakoukoliv vinu.

Obsah správního spisu je podle názoru soudu dostatečným podkladem pro závěr, který učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí, tedy že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které bez jeho vlastního zavinění nemohly být zkoumány v rámci předchozího

řízení, které bylo pravomocně ukončeno. Homosexualita není skutečností, která by v žalobcově případě nově vyvstala a nebyla mu známa již v okamžiku podání první žádosti. Žalovaný správně zhodnotil žalobcem tvrzené důvody, pro které zmíněnou informaci neuvedl již v průběhu prvního řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany a dospěl k závěru, že jde o důvody zcela subjektivní, jež žalobce nikterak nezbavují zavinění, pro které nebyla potenciálně relevantní informace o jeho minoritní sexuální orientaci posouzena v rámci prvního azylového řízení.

Soud nesouhlasí ani s další námitkou žalobce a sice, že bylo povinností žalovaného posoudit, zda není v případě žalobce možno udělit ochranu doplňkovou. Samotným žalobcem citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 3 Azs 6/2011 - 96 ze dne 6. 3. 2012 k této otázce stanovil: „*Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“

Z uvedeného je zřejmé, že žalobce žalovanému přičítá povinnost, která by na něm ležela pouze za předpokladu, rozhodoval-li by o druhé žádosti žalobce meritorně. K tomu však v posuzované věci nedošlo, neboť žalovaný řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil a tudíž nemohl zároveň rozhodovat také o udělení mezinárodní ochrany, potažmo ochrany doplňkové, což také Nejvyšší správní soud potvrdil ve výše citovaném rozhodnutí: „*Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřipustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu, zastaví. Zastavuje-li správní orgán řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nemůže zároveň o věci samé, tedy o mezinárodní ochraně (tzn. ani o azylu, ani o doplňkové ochraně), rozhodovat.*“

Z napadeného rozhodnutí je rovněž zřejmé, že žalovaný neopomněl posoudit, zda v Mongolsku došlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přičemž jeho závěr je v tomto směru negativní, čímž naplnil veškeré náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Lze uzavřít, že jelikož soud posoudil námitky žalobce jako nedůvodné, ztotožňuje se závěrem žalovaného, který ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) azylového zákona.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. června 2014

**JUDr. Miroslava Hrehorová v.r.
samosoudkyně**